

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Pebrero 2018

Gilain—Adlaw-Adlaw—Para sa Langitnong Katuyoan

*“Kini mao ang kabubut-on
sa Diyos, bisan ang imong
pagkabalaan.”
—I Tesalonica 4:3*

Kada tuig minilyon sa nag-angkong Kristohanon nga kalibutan ang gasaulog sa panahon nga gitawag nga Lent. Gituyo kini nga magsugod matag tuig sa Pebrero o sayo sa Marso ug matapos sa Dominggo sa Pagkabanhaw.

Karong tuiga kini maglakip sa panahon gikan sa Pebrero 14 ngadto sa Abril 1. Usa sa mga kinaiya niining panahona mao ang pagpaningkamot sa kadaghanan nga magpuyo sa labi ka balaan nga paagi, labaw pa kay sa posible nga mahimo niini sa tibuok nga tuig. Gidayeg nato ang tanan nga mga paningkamot sa pagpuyo sa balaan nga paagi, bisan kung kini nga mga paningkamot naglangkob lang sa usa ka tinuig nga panahon. Apan, ang tinuod nga pagkabalaan nagkinahanglan sa matag adlaw, bug-os-panahon nga paningkamot, ug bisan pa kini bug-os nga makab-ot lamang sa tabang ug giya sa atong Langitnong Amahan ug sa iyang anak nga si Kristo Jesus.

Hunahunaa kining nga pananglitan sa mga Kasulatan nga naghisgot mahitungod sa “adlaw-adlaw” nga bahin sa atong paglakaw uban sa Diyos. Gikan sa Daang Tugon, atong mabasa: “Sa ingon niini magaawit ako ug mga pagdayeg sa imong ngalan sa walay katapusan, Aron makatuman ako sa matag-adlaw sa akong mga panaad.” “Bulahan ang tawo nga mamati kanako, nga magabantay matag-adlaw sa akong mga ganghaan.” (Salmo 61:8; Panultihon 8:34) Diha sa Bag-ong Tugon, atong makita kining labing mahinungdanon nga panudlo gikan ni Jesus, “Kon adunay tawo nga buot mosunod kanako, kinahanglan magdumili siya sa iyang kaugalingon, ug magpas-an sa iyang krus matag-adlaw, ug magasunod kanako.” Si Pablo nga naghisgot sa iyang kinabuhi nga pagsakripisyo ug pag-alagad alang sa katuyoan sa Ginoo, miingon, “Ako mamatay adlaw-adlaw.” Gidasig usab niya ang mga sumusunod ni Kristo, nga nag-ingon, “Pag-awhagay sa usag usa adlaw-adlaw, ... aron walay bisan kinsa kaninyo matig-a tungod sa malimbungan nga sala.”- Lucas 9:23; I Cor.15:31; Heb. 3:13

PAGBALAAN

Sa atong pangbukas nga teksto, gigamit ang pulong “pagbalaan.” Ang pagpakabalaan maoy laing pulong nga nagtumong sa kaputli ug sa pagpahinungod. Dugang pa, kini naglakip sa hunahuna nga gigahin alang sa pag-alagad sa Diyos. Busa, ang pagpakabalaan nagpaila sa kabalaan ingon nga usa ka bokasyon sa kinabuhi. Diha sa atong teksto, si Pablo miingon nga kini mao ang “kabubut-on sa Dios” nga atong gihimo niining tibuok kinabuhi nga buhat sa pagkabalaan. Ang hunahuna gipahayag pinaagi sa inskripsiyon nga bulawan nga gisul-ob sa agtang sa mga taas nga pari sa Israel, nga

mabasa: “Balaan Ngadto sa Ginoo.” Ang “Balaan” ug “Labing Balaan” sa Tabernakulo gitawag tungod kay sila gipahinungod, o gilain alang sa eksklusibong pag-alagad sa Diyos. Si Moises, sa nagdilaab nga sapinit, gisultihan nga ang dapit nga iyang gibarugan mao ang “balaan nga yuta,” tungod kay sa maong panahon kini gigamit sa Diyos.-Exodo 28:36; 26:33; 3:5

Ang kahimtang sa pagbalaan, bisan nga anaa tinood sa pagkabalaan, pagkaputli ug pagpahinungod, mao ang ingon tungod kay kini usa ka kahimtang sa panagbulag, o gilain gikan sa tanan gawas sa mga butang sa Diyos. Paghisgot usab sa atong tema nga teksto, aron pagabalaanon naglangkob sa proseso nga gigahin alang sa katuyoan ug buhat sa paghimo sa kabubut-on sa Diyos. Ang kabubut-on sa Diyos alang sa Kristohanon mao nga siya mag-antus ug mamatay uban ni Kristo, aron siya mabuhi ug maghari uban kaniya. (Roma 8:16,17 II Tim 2:11,12) Ang katuyoan sa paghari ni Kristo mao ang panalangin sa katawhan nga may kinabuhi ug kalipay. (Pinadayag 21:3-5) Sa pagtan-aw sa ingon, ang pagpabalaan nagpasabot sa pagpahinungod sa atong mga kinabuhi sa hingpit nga pag-apil sa dakong plano sa Diyos sa pagpasig-uli ug rehabilitasyon. Dugang pa, kini nagkinahanglan sa usa ka determinasyon sa atong bahin sa pagpuyo sa adlaw-adlaw nga kaharmonya sa mga lagda nga gilatud sa Bibliya.

ANG LANGITNONG KATUYOAN

Ang sinugdanan sa tanang pag-antos sa tawo nahimong napadayag sa dihang ang hinakog nga ambisyon mitubo sa hunahuna ni Lucifer. Sa diha nga ang kahigayonan gipresentar sa iyang kaugalingon, iyang gitupok ang hilo sa sala ngadto sa mga hunahuna sa atong unang mga ginikanan, ug sila mipili sa pagsupak sa balaang balaod. (Gen. 3:1-6) Ang kaugalingong interes mao ang motibo nga nakapahimo kanila sa kalapasan. Mao kini ang sama nga kalidad nga nagmando sa pipila ka mga kasingkasing sa tanan nilang mga anak sa panahon nga nagsunod. Karon, ang nagkaus-os nga kahimtang sa katawhan sa kinatibuk-an maoy usa ka kusganong saksi sa natigum nga resulta sa kahakog ug kaugalingong interes.

Bisan pa niana, ang dako ug makalilisang nga mga resulta sa dili mapugngan nga pagkahakog gihunahuna sa Diyos. Sa diha nga ang hilo misugod sa pagsulod ngadto sa mga kasingkasing ug kinabuhi sa iyang tawhanon nga mga binuhat, siya nagpalihok sa usa ka programa nga gitagana sa katapusan aron sa pagpildi sa sala, pagwagtang sa mga resulta niini, ug paghatag og balus alang sa pag-antus nga gipahinabo niini. Ang maong programa gihisgotan ni Pablo nga “usa ka plano sa kapanahonan.” (Efesos 3:11, Wilson's Emphatic Diaglott) Sa ato pa, kini usa ka plano nga naglakip sa daghang mga katugan alang sa kalampusan niini. Bisan pa niana, kung hingpit na, makita ang kabubut-on sa Diyos nga naangkon pag-usab nga

labaw sa kasingkasing sa tanang katawhan, ug sa paghuman sa usa ka hingpit nga “pagpasig-uli” alang sa tanan nga makadungog sa “maong manalagna” ug magmasinugtanon gikan sa kasingkasing kon sila hatagan sa oportunidad sa paghimo niini .-Buhat 3:20-25

This divine program is God’s way of assuring the future and everlasting happiness of mankind. Throughout the various ages during which it has been moving forward to completion, he has invited members of the fallen human race to take part and cooperate with him in its execution. All the ancient heroes of faith had a part in that plan, and in the future, are to have a still greater part. We need only to read the apostle’s account of the faithfulness and suffering of some of these ancient worthies to realize what it cost them to be wholly devoted to God’s cause.—Heb. 11:1-40 Kining balaang programa mao ang pamaagi sa Dios sa pagsiguro sa umaabot ug walay katapusang kalipay sa katawhan. Sa tibuok nagkalainlain nga pangidaron diin kini nagpadayon sa pagkompleto, gidapit niya ang mga sakop sa nahulog nga tawhanong rasa sa pag-apil ug pagkooperar kaniya sa pagpatay niini. Ang tanan nga mga karaang mga bayani sa pagtoo adunay usa ka bahin sa maong plano, ug sa umaabot, adunay mas dako pa nga bahin. Kinahanglan lamang natong basahon ang asoy sa apostol sa pagkamatinud-anon ug pag-antos sa pipila niining mga karaang mga takus aron mahibal-an kung unsa ang hinungdan niini nga mamahimong hingpit nga debotado sa katuyoan sa Dios. -Heb. 11: 1-40

Midulmili sila sa pagdawat sa bisan unsa nga pagkompromiso nga kahikayan uban sa mga kaaway sa Dios ug sa pagkamatarung tungod kay sila adunay hugot nga pagtuo nga ang plano sa Diyos magmadaugon. Pinaagi sa pagpahimulos sa ilang unod pinaagi sa pagkahulog sa mga paagi sa mga kauban nila nga gilibutan ug kapin kun kulang, ang kadtong mga matitud-anon sa karaang panahon adunay usa ka sukod sa temporaryo nga kalinaw ug kalibutanon nga kauswagan. Bisan pa, sama ni Moises, kinsa mipili sa “kaulawan ni Kristo” kay sa pagtagamtam sa “mga kalipayan sa sala sulod sa usa ka panahon,” ang ilang mga kasingkasing nasentro sa dakong tumong sa Diyos. (Heb. 11:24-27) Busa ang ilang debosyon sa kabubut-on ug katuyoan sa Diyos wala matarug.

ANG MESIYANIKONG KATUYOAN

Ang talagsaong programa sa Diyos nasentro kang Kristo, ingon nga Manunubos ug Mesiya. Ang tanan nga mga saad sa Daang Testamento nga may kalabutan niini gipunting sa katuyoan sa Diyos sa pagpadala sa usa ka Mesiya kinsa magpahigawas sa kalibutan gikan sa sala ug kamatayon. Kining mao nga Mesiya nga gihisgutan sa Diyos sa iyang sayo nga paghisgot sa “binhi” sa babaye nga magsamad sa ulo sa serpente. (Gen. 3:15) Ang saad sa Diyos ngadto ni Abraham sa usa ka “binhi” nga pinaagi kaniya

ang tanang mga pamilya sa kalibutan nga gipanalanginan mao usab ang usa ka paghisgot sa pag-anhi ug buhat sa Mesiyas. (Galacia 3:8,16,27-29) Ang Mesiyas gihisgotan sa mga tagna sa daghang mga paagi, ug sa nagkalainlaing ngalan. Siya “Shilo,” “usa ka Propeta,” “Prinsipe sa Pakigdait,” usa ka “hari,” “Miguel,” ug “ang mensahero sa pakigsaad,” sa paghatag ug pipila ka mga panig-ingnan.-Gen. 49:10; Deut. 18:15; Isa. 9: 6; Ps. 2: 6; Dan. 12: 1; Mal. 3: 1

Ang programa sa Mesiyas nga gisaad sa Daang Tugon, ang hinungdan nga nag-inspirar sa karaang mga katakus, nagpadayon pa gihapon. Human sa pag-abot sa Mesiyas dul-an sa kawhaan ka mga siglo ang milabay, sa dihang kinabubut-on niyang gihatag ang iyang kinabuhi isip usa ka lukat alang sa tanan, ang maong programa nagpadayon ngadto sa usa ka bag-ong hugna, diin ang mga representante sa tawhanong kaliwatan gidapit sa pag-apil. Niining higayona kadtong gipangita sa Diyos nga gihatagan sa pribilehiyo nga makigtambayayong uban kaniya sa iyang plano sa usa ka limitado nga ang-ang. Apan, sukad sa Unang Pag-anhi sa Mesiyas, kadtong gitawag sa Diyos gihatagan sa dugang nga oportunidad nga mahimong kabahin sa Mesiyas. Namatikdan dinhi nga ang “Kristo” mao ang Griyego nga pulong katumbas sa Mesiyas. Busa, gihisgotan ni Pablo ang mga tinawag sa karon nga Panahon sa Ebanghelyo isip kabahin sa Kristo-ang Mesiyas-nga mao, ang mga miyembro sa iyang lawas.-I Cor. 12:12-14,27

Tinuod kini nga usa ka taas kaayo nga dungog, apan giubanan sa lisud kaayo nga mga kondisyon sa pagkadisipulo. Si Jesus naghatag mga kondisyon diin ang bisan kinsa niining panahona mahimong magpalista sa diosnong hinungdan sa katapusang panalangin ug pagkaayo sa tawo. Siya nag-ingon, nga kini kinahanglan nga moinom sa iyang kopa, magpabautismo sa iyang bautismo, magpas-an sa ilang krus ug mosunod kaniya, ug mawad-an sa ilang kinabuhi tungod kaniya ug sa Ebanghelyo. (Mateo 20:22,23; Lucas 9:23; Marcos 8:35) Gigamit usab ni Pablo ang nagkalainlain nga mga ekspresyon sa paghulagway niining sama nga bulahan nga pribilehiyo nga mahimong bahin sa klase sa Kristo: “natisok sama sa iyang kamatayon”; pag-antos “uban kaniya”; nagtanyag sa kaugalingon nga usa ka “buhi nga sakripisyo”; nga “gipatay sa tibuok adlaw.” - Roma. 6:5; 8:17,36; 12:1

Si Apostol Pedro miingon, “Mga hinigugma, ayaw hunahunaa nga dili katingad-an ang kalisud nga pagsulay nga mao ang pagsulay kaninyo.” (I Pedro 4:12) Sa iyang panan-awon sa Isla sa Patmos, nakita ni Apostol Juan kadtong “mga gipunggotan sa ulo alang sa pagsaksi ni Jesus, ug alang sa pulong sa Diyos.”(Pinadayag 20: 4) Apan, ang anghel dugang nga miingon nga kini”nagpuyo ug naghari uban ni Kristo sa usa ka libo ka tuig.”Sa pagkatinuod, kini ang mahinungdanon nga katuyoan sa tanan-nga mabuhig ug sa paghari uban sa Mesiyas, si Kristo Jesus, alang sa katuyoan sa pagtapos sa plano sa Diyos sa pagpanalangin sa tanang kanasuran ug katawhan. Ang

atong pagkamatay uban kang Kristo dili gayud makawang, apan alang niana. Kon kini nga umalabot nga buhat alang sa katawhan dili mahingpit, bisan sa pagkabanhaw sa mga patay, sigurado, sama sa gisulti ni Pablo, “Kami sa tanang mga tawo nga labing makalolooy.” - I Cor. 15:19

PAGHALAD SA PLANO SA DIYOS

Ang diosnon, Mesiyanikong hinungdan adunay kalabutan sa adlaw-adlaw nga buluhaton sa pagbalaan ug pagkabalaan sa usa ka Kristohanon. Nagpasabut kini sa adlaw-adlaw nga debosyon sa plano sa Diyos alang sa pagtubos ug kaluwasan sa kaliwatan sa tawo. Sulod sa mga katuigan, daghan taliwala sa katawhan ang nagpakita sa ilang pagkaandam nga mag-antus ug mamatay aron ang mga umaabut nga mga henerasyon mahimong adunay mas maayo nga kalibutan nga ilang kapuy-an. Unsa ka labaw pa nga ang hinungdan sa Diyos usa ka butang nga partikular nga katagbawan ug kalipay sa nalamdagan sa kamatooran nga Kristohanon. Sa matag usa adunay gibutang sa iyang atubangan ang usa ka bulahan nga oportunidad nga ihalad ang iyang kinabuhi alang sa usa ka katuyoan nga giplano ug gipaluyohan sa Makagagahum, nga dili magdala sa temporaryo, kondili ang walay katapusan nga kalinaw ug kalipay sa tanang katawhan.

Ang diosnong hinungdan dili mapakyas. Mahimong mapakyas kita, pinaagi sa pagkadili matinud-anon, nga mahimong kabahin sa madaugon nga sa plano sa Diyos, apan ang plano mismo dili mapakyas. Ang walay kinutuban nga gahum ug mga kahinguhaan sa Magbubuhat mosiguro sa kalampusan niini. Wala'y kapildihan o paglangan sa maong programa hangtod niining panahona, ug wala nay moabot pa. Ang mga kaaway sa Diyos ug sa pagkamatarong tingali naghunahuna nga sila nakadaug sa dihang ilang gilansang sa krus si Hesus, apan gipasabut sa Magtutudlo nga kon siya mangayo niini, ang Amahan mohatag kaniya sa “napulo'g duha ka lehiyon sa mga anghel” alang sa pagpanalipod kaniya. (Mateo 26:53) Wala kini gibuhat ni Jesus kay kini usa ka bahin sa plano nga siya mamatay ingon nga Manunubos sa tawo.

Ang mga anghel nga mahimong gitawag ni Jesus, ug daghan pa nga mga kahinguhaan sa langit ug yuta nagpadayon sa pagtrabaho alang sa Diyos ug sa iyang plano. Bisan ang kasuko sa mga tawo ug sa mga yawa mahimo nga gamiton sa Diyos ngadto sa kalampusan sa iyang plano. (Salmo 76:10) Ang tanang mga kahinguhaan sa Diyos nagabuhat alang sa matag indibidwal nga naggugol sa iyang kaugalingon sa maong plano. Walay tawo nga nag-okupar sa usa ka estratehikong posisyon sa seguridad, ni gihatagan sa tin-aw nga kasiguruhan sa kalampusan, ingon nga gihatag ngadto sa gibalaan nga Kristohanon.-Rom. 8:28; I Cor. 10:13; II Cor. 4:17

HINGPIT NGA DEBOSYON

Ang gasa sa tinuod nga Kristiyanos usa ka pinaboran, apan aron mapadayon ang maong posisyon kita kinahanglang hingpit nga

magpahinungod ngadto sa Ginoo ug sa iyang kawsa. Ang Kasulatan nagpahayag nga ang Ginoo “magapakita sa iyang kaugalingon nga kusgan alang sa kanila kansang kasingkasing hingpit ngadto kaniya.” (II Cron. 16: 9) Usa kini sa talagsaon nga bahin sa plano sa Diyos. Ang debosyon sa katunga nga kasingkasing niini dili madawat sa atong Langitnong Amahan. Ang Diyos dili mopugos kanato sa pag-alagad kaniya, apan sa higayon nga kita miboluntaryo, kung adunay bisan unsa nga mobalik, ang Ginoo “dili mahimuot” kanato.-Heb. 10: 38,39

Ang hingpit nga pagdedikar sa tumong sa Diyos nagkinahanglan alang sa usa ka madasigon nga paningkamot sa atong bahin aron makaangkon og kahibalo sa kabubut-on sa Diyos. Gitawag kita sa Diyos nga mahimong mga katrabaho uban kaniya, ug siya naghatag kanato sa gikinahanglan nga kahibalo sa iyang plano aron makahimo kita sa pagkooperar sa maalamon nga paagi. Tungod kini sa nagkalainlaing mga sistema sa iglesia ang wala magkahiusa sa ilang nagkasumpaki nga mga kredo, ug sa ingon dili makahimo sa husto nga pagpaabut sa ilang limitado nga kahibalo ngadto sa uban, nga ang ideya nakapa-uswag nga ang kahibalo dili importante sa pagpakiglabot sa Diyos kanato. Busa, niabot ang konklusyon nga wala sa Kasulatan nga walay kalainan kon unsay gituohan sa usa ka tawo, basta lamang magkinabuhi siya sa matarong.

Apan gikan sa diosnong panglantaw, ang usa ka matuod nga Kristohanon dili mabuhi nga husto kon dili siya mahibalo kon unsa ang gusto sa Diyos sa iyang pagkinabuhi. Ang matarung nga pagkinabuhi mas labaw pa kay sa pagsunod lamang sa usa ka lagda sa moralidad, bisan tuod nga usa kini sa mahinungdanon kaayo nga mga elemento. Ang Kristohanon nagkinabuhi alang sa Diyos sa hingpit ug sa matag bahin sa iyang adlaw-adlaw nga mga kalihokan. Kon kana nga kinabuhi kinahanglan nga igugol sa hingpit ug madawat sa Diyos, kini kinahanglan nga “sumala sa kahibalo.” (Roma 10: 2) Kana nga kahibalo nakasentro sa pagsabut sa plano sa Diyos, ug ang iyang bahin sa maong plano. Ang pag-angkon sa usa ka taas nga moral nga sukdanan nga nag-inusara dili pagbalaan, apan usa lamang sa mga gikinahanglan sa balaan nga kinabuhi.

PAGTOO SA KAMATOORAN

Si Pablo miingon nga kita “gipili ... ngadto sa kaluwasan pinaagi sa pagbalaan sa Espiritu ug pagtuo sa kamatuoran.” (II Tesalonica 2:13) Ang pagbalaan sa Espiritu natuman pinaagi sa “pagtuo sa kamatuoran.” Ang Pulong sa kamatuoran usa ka produkto sa Balaan nga Espiritu, ug diin ang atong mga hunahuna nakatagbo sa hunahuna sa Diyos, ug kita gitudloan niya. Mao nga ang Balaan nga Espiritu, ang dili makita nga gahum ug impluwensya sa Diyos, sa nagagiya nga papel sa atong mga kinabuhi, gihulagway ni Jesus isip “Espiritu sa kamatuoran.” - Juan 14:17

Ang magbabalak haom nga miingon: “Apan usa ka butang, higala, ang pagbasa sa Bibliya; apan lain nga butang ang pagbasa aron makat-on ug magbuhat niini.” Busa ang kaimportante sa tinuod nga pagtuo sa kamatuoran. Gipahimangnoan kita nga “magtuon” aron mapakita nato ang atong kaugalingon nga “nauyonan sa Diyos,” apan dili kita makalaum sa pag-angkon niini nga pag-uyon gawas kon kita modawat ug mosalig sa Pulong sa kamatuoran nga walay pagduhaduha. (II Timoteo 2:15) Sa ingon, pinaagi lamang sa atong pagsabut sa Pulong sa Diyos ang mabalaan nga gahum sa Espirito Santo epektibo nga molihok sa atong mga kinabuhi aron mapalain kita sa hingpit alang sa pag-alagad kaniya.

Gipaklaro ni Apostol Pedro kini nga hunahuna, nga nagsulti sa mga sumusunod sa tunob ni Jesus nga sila “gipili sumala sa nahibal-an daan sa Diyos nga Amahan, pinaagi sa pagbalaan sa Espiritu, ngadto sa pagkamasulundon.” (I Pedro 1:2) “Ngadto sa pagkamasulundon”—maoy usa sa mga sekreto sa tinuod nga gibalaan nga kinabuhi. Ang apostol nagpahinundom kanato sa matang o kalidad sa pagkamasulundon nga gikinahanglan sa dihang iyang gipasabut nga ang atong pagpili niining hataas nga estasyon nahisubay sa “pagkahibalong daan sa Diyos nga Amahan.” Gisultihan usab kita ni Apostol Pablo kon sa unsa nga paagi ang pagkahibalo sa Diyos makaapekto sa atong pagkabalaan. Siya nag-ingon nga kini maoy usa ka gibaod nga kinahanglanon nga kita angayng “mahisama sa larawan sa iyang Anak.” — Roma 8:29

Nan, kini nagpasabot nga ang atong pagpili sumala sa “pagkahibalo-daan sa Diyos” gipasikad sa atong pagkahisama kang Kristo. Ang atong pagkamasulundon mahisama sa iyang pagkamatinumanon, ug bisan dili kita makahimo nga hingpit nga ingon sa iyang mahimo, ang iyang panig-ingnan sa pagkamatinumanon, ug walay bisan unsa nga wala, mao ang sumbanan nga gibutang sa atong atubangan. Ang gabii sa wala pa siya mamatay, si Jesus nag-ampo alang sa pagbalaan sa iyang mga sumusunod, ug gipatin-aw nga kini nga pagkabalaan kinahanglan sundon sa iyang kaugalingon. “Gibalaan ko ang akong kaugalingon, aron usab sila mabalaan pinaagi sa kamatuoran.” (Juan 17:17-19) Si Jesus gibalaan pinaagi sa “kamatuoran” tungod kay siya misunod sa “matag pulong” nga gikan sa Diyos. (Mateo 4:4) Dili kita makahimo nga hingpit sa pagkabalaan kon gamay ang atong pagpaningkamot.

PANIG-INGNAN NI JESUS

Sa kinabuhi ug ministryo ni Jesus gihatagan kita ug hingpit nga panig-ingnan sa pagbalaan sa adlaw-adlaw, nga gitukod diha sa debosyon sa Diyos ug sa iyang plano. Kon kita walay pagduhaduha mahitungod sa kahulogan sa bisan unsang panudlo nga gihatag kanato ingon nga mga sumusunod sa Agalon, kinahanglan lamang natong tinoon kung unsa ang iyang nahimo

ubos sa susama nga mga kahimtang, ug kita adunay tubag mahitungod sa dalan nga angay natong buhaton. Talagsaon taliwala sa mga panig-ingnan sa iyang kinabuhi mao ang pamaagi diin iyang gibalibaran ang tulo ka tintasyon nga gipresentar kaniya ni Satanas. Ang usa usa ka pagdani sa iyang unod, aron sa pagtagbaw sa iyang kagutom pinaagi sa mga paagi sa gawas. Ang usa mao nga gihimo niya nga maayo ang iyang pag-angkon nga siya ang Anak sa Diyos pinaagi sa pagbutang sa iyang kaugalingon sa usa ka katungdanan nga maghangyo alang sa usa ka milagro sa pagluwas sa iyang kinabuhi. Ang ikatulo maoy usa ka tanyag nga ihatag kaniya ang tanang gingharian sa kalibutan agi og balos alang sa pagbalhin sa iyang debosyon gikan sa Diyos ngadto kang Satanas.-Mat. 4:1-11

Ang mga prinsipyo nga nalambigit niining tulo ka mga pagtintal, ug sa paagi sa pagsupak sa Manluluwas kanila, nagsilbing mahinungdanon nga giya kanato. Ang pagtanyag sa mga gingharian sa kalibutan mao ang tinuud gayud, ug gitanyag ang usa ka oportunidad alang kang Jesus nga mahimong usa ka magtatabang sa tawhanong kaliwat. Mianhi siya sa kalibutan alang sa maong katuyoan. Mahimo niya kining tan-awon isip paborable nga oportunidad sa pagtuman sa maong katuyoan. Apan kini adunay laing tuyo! “Moluhod ka ug simbaha ako,” mao ang kahimtang nga gilakip sa tanyag ni Satanas. Si Jesus nahibalo gayud nga ang kalampusan sa Mesiyanikong katuyoan sa pagpanalangin sa kalibutan sa takdang panahon uban sa walay katapusan nga kalinaw ug kalipay nagdepende sa pagtuman sa Diyos. Nahibal-an usab niya nga ang pagsupak sa Diyos, nga gisugyot ni Satanas, mao ang nagdala sa tanang kasamok sa una. Ang usa ka buhat sa pagsupak sa bahin ni Jesus dili makatul-id sa maong kagubot.

Si Jesus nahimuot sa pagbuhat sa kabubut-on sa Diyos, ug bisan tuod dinhi usa ka kahigayonan ang pagbuhat sa kaayohan ngadto sa iyang isigkatawo, dili niya madawat kini tungod kay kini dili pamaagi sa Diyos sa pagbuhat niini, ug dili kini ang tukma nga panahon. Usa sa mga sugo sa Diyos nga naka-apekto sa atong pagkabalaan mao nga kita “nagbuhat og maayo ngadto sa tanang mga tawo,” apan kini mahimo lamang nga “ingon nga kita adunay ... oportunidad.” (Galacia 6:10) Dili kita magbalhin sa atong pagkamaunongon gikan sa Diyos uban sa hunahuna sa paggugol sa atong mga kinabuhi sa pagbayaw sa moral, o uban pang maayo nga mga buhat, aron lamang kita “makahimo og maayo.” Kinahanglan nga dili nato kalimtan ang talagsaon nga katuyoan sa atong tawag, nga mao, nga pinaagi niini kita naapil sa pag-alagad sa labing dako nga makatawhanong hinungdan sa tanang panahon. Kini usa ka hinungdan nga, kung hingpit, makita ang tibuok yuta nga nahimong usa ka paraiso, ug ang kinatibuk-ang tawhanong kaliwatan nga magpuyo nga walay katapusan diha niini sa kalinaw ug kalipay.

MATINUD-ANON NGADTO SA KAMATAYON

Ang atong bug-os ug padayon nga debosyon sa Diyos ug sa iyang programa naglambigit sa atong kinabuhi. Mao kini ang kondisyon aron kita mahimo nga madawat sa Diyos nga kauban niya. Si Pablo miingon, “Busa nangaliyupo ako kaninyo, mga igsoon, nga inyong ikahalad ang inyong mga lawas ingon nga halad nga buhi, balaan ug hinangponon sa Diyos, nga mao ang inyong takus nga pag-alagad. Ug ayaw pagpahiyon sa kalibutan: apan maghinulsol ka pinaagi sa pagbag-o sa imong hunahuna, aron imong mapamatud-an unsa ang maayo, ug madawat, ug hingpit, kabubut-on sa Dios.” (Roma 12:1,2) Dinhi ang Ang apostol nangaliyupo kanato nga itanyag ang atong mga kaugalingon sa hingpit nga sakripisyo ngadto sa Diuos, ug nag-ingon nga ang ingon nga tubag sa atong bahin usa ka “makatarunganon,” o lohikal nga serbisyo.

Ang kabubut-on sa Diyos alang kanato naglakip sa hingpit nga panagbulag gikan sa kalibutan ug sa espiritu niini. Kini nagpasabut nga usa ka panagbulag gikan sa mga proyekto ug malimbungon nga paglaum. Kita malipay sa pagbuhat og maayo sa “tanang mga tawo” sa higayon nga kita adunay oportunidad, apan dili kita makig-ambit sa kinatibuk-ang espiritu sa kahakog sa kalibutan aron mahimo kini. Dili kita “mahiyon” niini nga kalibutan, ni magtrabaho uban sa mga institusyon niini aron ipahayag ang ilang pagsabut sa usa ka mas maayo nga kalibutan. Hinunoa, kita “mausab” pinaagi sa pagbag-o sa atong mga hunahuna, nga mas puno sa mga instruksiyon sa Pulong sa Diyos, nga ang katuyoan sa pagbaton sa maong mga instruksiyon mahimong hingpit nga giya sa atong mga kinabuhi.

Pinaagi sa proseso sa kausaban atong matino kung unsa ang “maayo, ug madawat, ug hingpit nga kabubut-on sa Diyos,” nga mao ang atong pagkabalaan, sumala sa gipahayag sa atong tema nga teksto. Busa, samtang kita nahimulag gikan sa kalibutan ug sa mga tumong niini, ug, sa pagtalikod usab sa kabubut-on sa unod, “ang tanang mga butang ... mahimong bag-o.” (II Corinto 5:17) Kini nga mga bag-o nga mga butang dili bag-o tungod kay kini lahi. Sila bag-o tungod kay sila ang mga butang sa Diyos. Tungod kay nakadungog ug midawat sa tawag sa pagsulod sa iyang pag-alagad, gipiyal niya kanato ang pagtuman sa usa ka bahin sa iyang proyekto alang sa katapusan nga panalangin sa kalibutan. Gitugyan niya kanato ang “ministeryo sa pagpasig-uli.” – bersikulo 18

Sa pagkatinuod, walay mas maayo nga katuyoan nga atong mahimo, ni bisan unsa nga mas dako nga katuyoan diin kita makahatag sa atong mga kinabuhi. Bisan karon, sa wala pa ang kadaugan sa kawsa sa Diyos makita sa kalibutan, makaingon kita sa mga nalibog, nawad-an sa paglaum ug mga nagbangutan nga ang usa ka mas maayo nga adlaw hapit na moabut. Adunay usa ka matarung nga gobyerno diin ang tawo mabuhi. Adunay malungtaron nga kalinaw. Adunay kagawasan gikan sa kahadlok. Sa pagkatinuod, adunay

kagawasan usab gikan sa sakit ug kamatayon. Kini usa ka tinuod nga programa-programa sa Diyos-ug unsa ka maanondot nga pribilehiyo nga makaapil niini!

DALAWATON PINAAGI SA DUGO

Mahimo kita magpakisayod kon unsaon pagdawat sa Diyos ang mga serbisyo sa dili hingpit nga mga binuhat, ug labaw niini, unsaon nato pagpasar ang pagsulay. Si Pablo nagpatin-aw nga “kita adunay katubsanan pinaagi sa dugo ni Kristo.” Siya dugang nagpahayag nga si Kristo “naghatag sa iyang kaugalingon” alang sa iglesia, “aron iyang balaanon ug hinloan kini pinaagi sa paghugas sa tubig pinaagi sa pulong.” (Efesos 1:7; 5:25,26) Pinaagi lamang sa dugo ni Kristo Jesus kita gihimo nga takus. Pinaagi sa iyang dugo ang atong mga lawas gihimong dalawaton alang sa sakripisyo. Dugang pa, hinoon, kinahanglan adunay kanunay nga “paghugas sa tubig pinaagi sa pulong.” Kini nga paglimpyo nagdala sa pagkahan-ay sa atong mga kabubut-on uban sa kabubut-on sa Diyos.

Ang pagpahinungod mao ang buhat sa pagpresentar sa atong mga kaugalingon ngadto sa Diyos, ug pagsulod ngadto sa usa ka pakigsaad uban kaniya sa pagbuhat sa iyang kabubut-on. Ang pagbalaan mao ang tibuok kinabuhi, gitun-an ug mainampoon nga paningkamot aron sa pagtuman sa mas hingpit nga mga kondisyon sa atong pagpahinungod. Ang atong pagpahinungod madawat pinaagi sa dugo ni Kristo, ug gisul-oban kita sa iyang “kupo sa pagkamatarung.” (Isa 61:10) Bisan pa niana, ang kamatuoran nga adunay kini tabon wala magpagawas kanato gikan sa responsibilidad nga makanunayon ug determinado nga magpadayon sa paagi sa pagsakripisyo, uban sa nagkadaghan nga tinguha nga mahisama sa atong Agalon.

Busa, atong “baksan ang hawak” sa atong mga hunahuna ug ipunting ang atong mga kasingkasing aron masayud ug buhaton ang kabubut-on sa Ginoo. (1 Ped. 1:13) Sa usa ka kawsa nga takus, ug ang pipila sa katapusang kalampusan, walay sakripisyo nga dako kaayo ug walay buluhaton nga lisud buhaton. Ang mga sumusunod sa Agalon kinsa sa ingon malampuson sa pagtugyan sa ilang mga kinabuhi pagakoronahan uban sa “himaya ug dungog ug pagka-imortal.” (Roma 2:7) Uban sa ilang Ulo, si Kristo Jesus, sila makaambit sa dili maihap nga pribilehiyo sa pagtugyan ngadto sa kalibutan sa katawhan sa mga panalangin sa kalinaw, kalipay ug kinabuhi hangtod sa kahangturan-ang dakong Diyosnong katuyoan! ■

Patay ang Pagtoo nga Walay Binuhatan

Yabeng Bersikulo: “*Ang pagtoo patay kon kini walay binuhatan.*”

—*Santiago 2:17*

Piniling Kasulatan:

Santiago 2:14-26

Ang leksyon karong adlaw magpaamgo kanato nga dili lamang importante nga makabaton og malig-on nga pagtoo, kondili, mahinungdanon usab nga ang pag-aplikar sa maong pagtuo sa atong adlaw-adlaw nga kinabuhi, pinaagi sa mga buhat. Sa sinugdanan sa iyang epistola, si Santiago nagpahimangno, “Magtuman kamo sa pulong, ug dili tigpaminaw lamang.” (Santiago 1:22) Mapasalamaton kita kung human nakita ug nasabtan ang grasya ug kamaayo sa Ginoo nga gipakita kanato, masinug-tanong nagsunod sa adlaw-adlaw nga pagpuyo sa espiritu sa mga panudlo ni Santiago. Ang usa ka mahinungdanong aspeto sa atong pagtawag sa Diyos mao ang pagpamunga. Si Jesus miingon, “Dinhi niini ginahimaya ang akong Amahan, aron kamo mamunga ug daghan; mao nga kamo mahimong akong mga tinun-an.” (Juan 15:8) Ang pagpalambo sa mga bunga ug mga grasya sa Espiritu, samtang kita maglakaw sa pig-ot nga paagi sa paghikaw sa kaugalingon ug pagsakripisyo, usa ka mahinungdanong aspeto sa “mga buhat” nga maggikan sa atong pundasyon sa pagtuo

Alang sa tanan nga nagtinguha sa pagsunod sa mga lakang ni Jesus, ang sukaranan sa pagtoo ug ang resulta niini mao ang balaang Pulong-ang mga doktrina ug prinsipyo niini. Ang matag usa kinahanglan nga magtukod sa pagtoo diha nianang tinuod nga pundasyon nga gipadayag lamang pinaagi sa Kasulatan. Pinaagi sa propeta, ang Diyos miingon, “Siya nga nagatuman sa akong pulong, magasulti siya sa akong pulong nga matinud-anon.” (Jer 23:28) Sa ulahi si Apostol Pedro nag-ingon: “Bisan kinsa ang mosulti, mao ang pagbuhat niini ingon nga usa nga nagsulti sa mga pamulong sa Diyos.” (I Pedro 4:11, New American Standard Bible) Aron makaangkon sa pag-uyon sa Diyos gikinahanglan ang labaw pa kay sa pagtawag lamang sa atong kaugalingon nga mga Kristohanon. Nagkinahanglan kini nga kita nahibalo sa usa ka butang sa iyang mga plano ug mga katuyoan, ug pinasikad niana, magsulti sa “mga pulong sa Diyos” pinaagi sa pagpalambo sa bunga sa kinaiya nga nahisubay sa iyang kabubut-on.

Ang pagtuo gihulagway isip usa ka pagtoo nga may kalabutan sa mga butang nga dili mapamatud-an sa pisikal nga mga pagbati, apan naangkon base sa “sunstansiya” ug “ebidensya.” (Hebreohanon 11:1) Busa, kadtong nangandoy nga makabaton og matuod nga pagtoo magapangita ug mangutana sa tinood nga awtoridad isip sukaranan sa ilang mga kombiksyon. Ang hugot nga pagtuo dili daling matinoohon, ug dili moabut sa mga konklusyon nga walay pagsusi. Hinunoa, kini nagsusi, naghunahuna ug nagtuon aron

masiguro nga kini adunay lig-on nga pundasyon alang sa paglungtad niini. Si Pablo miingon, “Pagtuon sa pagpakita sa imong kaugalingon nga kahimut-an sa Diyos, usa ka mamumuhat nga dili kinahanglan maulaw, hustong magbahinbahin sa pulong sa kamatuoran.” - II Tim. 2:15

Kini ang atong pagtuo, ang giingon ni Apostol Juan, ang sa katapusan magdala kanato sa kadaugan. (I Juan 5:4) Bisan pa niana, kini maangkon lamang pinaagi niadtong kinsa, kutob sa ilang mahimo, “magtrabaho” sa ilang kaluwasan. (Fil 2:12) Ang Diyos magasulay kanato pinaagi sa atong mga buhat kon unsa kalig-on ang atong pagtoo. Busa, ang atong kalampusan nagkinahanglan sa hugot nga pagtuo ug inubanan sa mga buhat. “Nahibalo ka ba,... nga walay kapuslanan ang pagtuo nga walay binuhatan?” - Santiago 2:20

Pinaagi ni Kristo Jesus, ug sa atong relasyon uban kaniya, nga kita adunay oportunidad sa pagpalambo sa pagtuo ug mga buhat. “Mahimo ko ang tanang butang pinaagi kang Kristo nga nagapalig-on kanako.” (Filipos 4:13) Anaa usab kanato ang mga saad sa Diyos nga makita diha sa iyang Pulong nga nagpasalig kanato mahitungod sa mga resulta sa pagtoo nga gipadayag pinaagi sa mga buhat. Sa pagkatinuod, ang tanan natong pag-alagad sa Ginoo bililhon ilabi na isip pagpamatuod sa atong pagtuo. “Mao kini ang saad nga iyang gisaad kanato, gani kinabuhi nga walay katapusan.” (I Juan 2:25) Himoa nga makitaan kita nga takus sa pag-angkon niini nga saad, nga nahibalo nga ang Diyos nagtawag kanato aron ipakita ang atong pagtoo pinaagi sa atong mga buhat, ug pinaagi sa atong pakigtambayayong uban kaniya sa tanan nga mga paagi. ■

SENE MANANG PAGTOLUN-AN

Leksyon Para sa Pebrero 11, 2018

Disiplinadong Dila#

Yabeng Bersikulo: “*Apan wala tawo nga arang makapaaghop sa dila-- nga maoy usa ka daotan nga nagahigwaos, puno sa hilo nga makamatay.*”

—Santiago 3:8

Piniling Kasulatan:

—Santiago 3:1-12

Ang dila maoy usa sa labing gamhanan ug maimpluwensya nga bahin sa lawas sa tawo. Kon gamiton sa tukmang paagi, mahimong usa kini sa labing nindot nga mga himan nga gihatag sa Diyos kanato. Ang sayup nga paggamit sa dila, hinoon, mahimong moresulta sa tanang matang sa daotan nga atong mahunahunaan. Maalamon nga gisulat ni Solomon, “Kamatayon ug kinabuhi anaa sa gahom sa dila.” (Panultihon 18:21) Sa atong leksyon, si Santiago nag-ingon nga bisan ang dila usa ka “gamay nga sakop,” kini sagad “nagapanghambog sa dagkong mga butang.” Sama sa usa ka gamay nga timon sa usa ka dako nga barko, ang dila makagiya kanato sa bisan unsang direksyon, maayo o daotan. (Santiago

3:4,5) Ang kasinatian nagtudlo kanato nga mas sayon ang pagpugong sa bisan unsang bahin sa atong nahulog nga unod kay sa dila.

Ang mga ambisyon ug mga pagbati sa nahulog nga kinaiya sa kanunay magpakita sa kaugalingon pinaagi sa dila, ingon nga usa ka andam nga sulugoon. Kon mao kana ang kahintang, si Santiago nagsulti kanato nga ang dila usa ka “kalibutan sa pagkadautan,” ug “naghugaw sa tibuok lawas.” (Bersikolo 6) Busa, nagkinahanglan kini kanunay'g pagbantay, kaalam, ug pag-atiman sa bahin sa nga sumusunod ni Kristo aron sa pagdumala niining gamhanan nga sakop sa iyang lawas, ug pagdala niini sa pagpasakop. Ang pagpaanad sa dila kinahanglan magsugod sa sulod, diha sa atong mga kasingkasing ug hunahuna. Kini nga buhat nagsugod sa atong tinguha nga “mausab pinaagi sa pagbag-o” sa atong hunahuna. (Roma 12:2) Ang bag-ong hunahuna mao ang “hunahuna ni Kristo.” (I Corinto 2:16) Busa ang apostol nagtambag kanato: “Himoa kini nga hunahuna diha kanimo, nga diha usab kang Kristo Jesus.”- Filipino 2:5

Si Jesus miingon, “Gikan sa kadagaya sa kasingkasing ang baba mosulti.” (Mateo 12:34) Tungod kay ang dila mao ang ahente nga nagsulti sumala sa sentimento sa kasingkasing, mahinungdanon nga atong susihon pag-ayo ang atong mga motibo nga makita pinaagi sa mga pulong. Ang kamahinungdanon sa pagbaton sa tukma nga kahintang sa kasingkasing gipakita kanato sa daghang mga Kasulatan. “Hupty ang imong kasingkasing sa tanang kakugi; kay gikan niini ang mga isyu sa kinabuhi.” “Buhati ako og usa ka bag-ong kasingkasing, O Dios; ug sulayi ako, ug hibalo ang akong mga hunahuna: Ug tan-awa kong kanako aduna bay dalan sa pagkadautan, Ug mandoi ako sa dalan nga walay katapusan. Ang maayong tawo gikan sa maayong bahandi sa kasingkasing nagapagula sa maayong mga butang.” “Ang katapusan sa sugo mao ang gugmang putli gikan sa putli nga kasingkasing, ug sa usa ka maayong tanlag.”- Panultihon 4:23; Salmo 51:10; Salmo 139: 23,24; Mat. 12:35; I Tim. 1:5

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon nga ang dila dili mahimong mapaaghop pinaagi sa tawo, nga mao, dili pinaagi sa paningkamot sa tawo. Sa atong nahulog nga tawhanong kinaiya, si Santiago nagpadayon, mahimo kita nga magsulti “pagpanalangin ug pagtunglo” gikan sa samang ba-ba. “Kini nga mga butang dili unta mahitabo.” (Santiago 3:9,10) Pinaagi lamang sa makugihon nga pagsusi, ug pagtul-id kon gikinahanglan, sa atong mga kasingkasing ug mga hunahuna, nga kita makahimo, uban sa tabang sa Diyos, makat-on sa pagsulti nga nga makatabang ug makabayaw. Bisan pa niini, hinoon, makaangkon lamang kita ug tipik nga kadaugan niini nga bahin sa tabil, tungod sa kahuyang sa atong unod.

Himoon nato kini nga panaad sa adlaw-adlaw nga sundon kining mga pulong: “Pagabantayan ko ang akong mga dalan, aron dili ako makasala pinaagi sa

akong dila: Pagabantayan ko ang akong baba uban sa usa ka bihag, samtang ang dautan anaa sa akong atubangan. Ang akong baba, ug ang pagpamalandong sa akong kasingkasing, mahimong dalawaton sa imong panan-aw, O Jehova, akong kusog, ug akong manunubos.”- Salmo 39:1; 19:14■

SENEMANANG PAGTOLUN-AN SA BIBLIYA

Leksyon Para sa Pebrero 18, 2018

Usa ka Babaye sa Maayong Buhat

Yabeng Bersikulo: “Apan silang tanan gipagula ni Pedro, ug siya miluhod ug nag-ampo; ug unya sa nag-atubang siya sa lawas, miingon, “Tabita, bumangon ka.” Ug kini mibuka sa iyang mga mata, ug sa pagkakita niya kang Pedro, siya milingkod.”

—Acts 9:40

Piniling Kasulatan:

Buhat 9:36-43

Ang tudling sa Kasulatan nasentro sa kasinatian sa usa sa matinud-anon nga mga disipulo ni Jesus. Kining tinun-an, nga nagpuyo sa Jope, gitawag sa duha ka ngalan. Ang iyang Syriac nga ngalan, nga gigamit sa mga Judio, mao si Tabitha, ug ang iyang Griyego nga ngalan mao ang Dorcas. “Kini nga babaye,” nag-ingon ang asoy, “puno sa mga maayong buhat.” (Buhat 9:36) Ang mga ngalan nga Tabitha ug Dorcas parehong nagpasabut nga “gasela,” ug maoy sagad na nga ginahimo niadtong panahona ang paghatag sa ngalan sa matahum nga mga hayop ngadto sa batan-ong mga babaye. Ang kaanyag ni Tabitha gipakita sa iyang kinaiya. Siya gahimo ug mga maayo ngadto sa uban, ug labi ka matinud-anon sa pagtabang sa mga kabus.

Ang asoy nag-ingon: “Nahitabo niadtong mga adlaw, nga siya nagmasakiton, ug namatay: nga sa dihang nahugasan na nila, gibutang siya sa lawak sa itaas.” (Berso 37) Samtang, si Apostol Pedro bag-ohay lamang naghimo sa usa ka milagro sa Lida, nag-ayo kang Eneas, kinsa nasakit sa paralysis. (Buhat 9:32-35) Sa dihang ang mga tinun-an sa Joppe nakadungog nga si Pedro didto sa Lida, nga layo ra kaayo, gipatawag kini nila. Gihangyo si Pedro sa pag-adto sa Joppe sa walay paglangan, sa paglaum nga makahatag siya og paghupay sa mga nagbangotan tungod sa kamatayan ni Tabitha. Si Pedro mituman ug, sa pag-abot sa balay, miadto sa “lawak sa itaas” diin nahimutang si Tabitha. Kadtong nagtigom sa kwarto naghilak tungod sa pagkawala sa ilang minahal nga higala, ug gipakita nila kang Pedro ang daghang mga sapot nga gihimo ni Tabitha alang kanila-mga ehemplo sa daghan niyang “maayong mga buhat.” Gipalakaw ni Pedro ang mga tawo gikan sa lawak. Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon nga siya “miluhod, ug nag-ampo; ug miduol sa lawas ug miingon, Tabita, bangon. “Diha-diha dayon iyang gibuka ang iyang mga mata, ug sa pagkakita niya kang Pedro, siya milingkod.”-bersikulo 38-40

Mahinungdanon nga hinumdoman nga walay timailhan niini nga asoy kang Tabitha nga sa gilayon miadto siya sa langit sa dihang siya namatay. Sa dihang gipukaw si Pedro sa kinabuhi, wala niya isugilon ang bisan unsa nga

talagsaong mga panan-awon nga nasinati sa panahon nga siya patay na. Gibuksan lamang niya ang iyang mga mata, nga nahigmata ingon nga gikan sa pagkatulog. Nailhan niya si Pedro, ug gidawat ang kamot sa pagtabang kaniya, nagpungko, ug gibalik ngadto sa iyang mga kauban uban sa dakong kalipay nga gibati sa tanan. Tinuod usab kini sa ubang mga kaso sa mga nahigmata gikan sa kamatayon. Gihisgotan nato ang mga asoy bahin sa pagbanhaw ni Lazaro, ang balo sa anak nga lalaki ni Nain, ug ang anak nga babaye ni Jairo, diin gipahayag ni Jesus ang iyang tinguha sa pagpukaw kanila gikan sa “pagkatulog” diha sa kamatayon. (Juan 11:1-44; Lucas 7:11-15; Marcos 5:22-24,35-42) Ang Kasulatan klarong nagaingon: “Ang mga patay walay nahibaloan bisan unsa.” “Walay buluhaton, ni lalang, ni kahibalo, o kaalam, diha sa lubnganan, diin ikaw moadto.”- Eccles. 9:5,10

Uban niining mga pahayag diha sa hunahuna, makasabut dayon kita sa kabantog nga gihatag sa Kasulatan sa doktrina sa pagkabanhaw. Si Pablo nag-ingon nga kon walay pagkabanhaw, nan si Kristo wala mabanhaw, ug kon kini mao, ang atong pagsangyaw ug pagtoo wala'y kapuslanan, kita anaa pa sa atong mga sala, ug ang kapalaran “sa tanang mga tawo labing makalooloo.” (I Corinto 15: 13-19) Bisan pa niana, si Pablo mipadayon, si Kristo nabanhaw, human matulog sa kamatayon sulod sa tulo ka adlaw, ug usab “nahimong unang bunga sa mga nangatulog.” (Bersikulo 20) Magmalipayon kita sa saad sa pagkabanhaw sa “tanang mga anaa sa mga lubnganan.” - Juan 5:28,29■

SENE MANANG PAGTOLUN-AN SA BIBLIYA

Leksyon Para sa Pebrero 25, 2018

Ang Maayong Pakig-bugno sa Pagtoo

Yabeng Bersikulo:

“Pakigbugno diha sa maayong bugno labut sa pagtoo; padayoni ang pagkupert sa dayong kinabuhì nga ngadto niini gitawag ikaw ug nga imong gihimoan sa maayong pagsugid sa atubangan sa daghang mga saksi.”

—I Timoteo 6:12

Piniling Kasulatan:

I Timoteo 6:11-21#

Ang “Pakig-away sa Pagtoo” nga gitumong sa atong yabeng bersikulo mahunahuna isip nga paningkamot ug pakigbisog sa anak sa Diyos kinahanglan nga sa matag adlaw magahimo aron pamatud-an ang giladmon sa iyang pagtoo mahitungod sa Langitnong Amahan ug sa iyang mga saad. Gipatin-aw ni Apostol Pablo ang bugtong pasikaranan diin kita makasugod sa pagpakig-away niini nga away. Siya nag-ingon: “Ang pagtoo magaabut pinaagi sa pagpaminaw, ug ang pagpaminaw pinaagi sa pulong sa Diyos.” (Roma 10:17) Busa, sa dili pa kita

makabaton og pagtoo, ug makig-away aron sa pagpadayon niini, kita adunay igong kahibalo.

Ang bugtong tinuod nga tinubdan sa kahibalo mahitungod sa plano sa

Diyos mao ang iyang Pulong. Sa tibuok Bibliya, atong makita ang daghang mga saad ug kasigurohan mahitungod sa mahigugmaong plano sa Diyos. Kini makapahimo kanato nga adunay kombiksyon mahitungod sa dili makita sa mata sa tawo. (Hebreohanon 11:1) Bisan pa niana, aron makigbisog sa pagtoo, nagkinahanglan ang paggamit niini nga kahibalo sa adlaw-adlaw nga pagkinabuhi ug panggawi. Diha sa atong yabeng bersikulo, ingon man usab sa uban nga mga dapit, si Pablo naghisgut niini nga aspeto sa pagpalambo sa pagtoo ingon nga atong “propesyon.” “Magmalig-on kita sa pagsugid sa atong pagtoo nga walay pagduhaduha.” (Hebreohanon 10:23; 14) Sa pagkatinuod, kini ang adlaw-adlaw nga pagsugid sa atong pagtoo nga magdala sa pwera sa dautan aron makig-away batok kanato. Kini pinaagi sa plano sa Diyos, aron ang atong pagtoo mahimong hingpit nga mapalambo ug mapamatud-an.

Samtang magtubo kita sa tulunghaan ni Kristo, makakat-on kita sa bililhong mga pagtulon-an gikan sa tanan nga mga kasinatian sa kinabuhi-sa kalipay ug kasubo niini. Kini, ug ang mga kalisod nga nakig-uban kanila, maghimo kanato nga “kusgan sa Ginoo, ug sa gahom sa iyang kusog.” (Efesos 6:10) Ang atong mga hinagiban, dugang pa ni Pablo, “dili mga kalibutanon, apan gamhanan pinaagi sa Diyos sa pagbungkag sa lig-on nga mga paghupot.” (II Corinto 10:4) Kini nga mga elemento mahinungdanon kaayo aron malampuson nga makahimo niining “pakigbisog sa pagtoo.”

Si Apostol Pedro mitambag, “Pagmahigaron, ug pagbantay; kay ang imong kaaway, ang yawa, ingon sa usa ka leon nga nagangulob, nagalibut, ug nagapangita sa iyang pagakan-on.” (I Pedro 5:8,9) Samtang kita makig-away sa maayo nga pakig-away sa pagtoo, ang kaaway mohimo sa tanan nga kita mapandol ug mopakgang ang atong pag-uswag. Apan nahibalo usab kita nga tungod kay “ang Diyos alang kanato, kinsa ang makigbatok kanato?” (Roma 8:31) Makakat-on kita sa pagpasalamat nga ang mga pagsulay nga moabut kanato sa pagkatinuod gipakita nga balaan nga pabor, ug kung kita angayan nga migamit nila, kita gipasaligan sa kadaugan.

Ang kalampusan sa atong pakigbisog sa pagtoo usab nagkinahanglan nga kita magtipig sa Pulong sa Diyos sa kamatuoran-sa sulat, sa espiritu, ug sa gugma niini. Nagpasabut usab kini, nga kita magpabilin nga mapainubsanon ug matudloan, magpadayon matag adlaw ngadto sa tumong. Kini mao ang kinaiya ni Apostol Pablo, ingon sa gipahayag niya mahitungod sa iyang kaugalingon, “Mga igsoon, giisip ko ang akong kaugalingon nga dili ako makasabut; apan kining butanga ginabuhat ko, gihikalimtan ko ang mga nangagpangagi aron pagalibutan ko ang mga butang nga anaa sa akong atubangan, ug pagabayawon ko kamo. ngadto sa ganti sa hataas nga pagtawag sa Diyos diha kang Kristo Jesus.”- Filipos 3:13,14

Atong amgohon ang panginahanglan sa hingpit nga pag-punting sa atong kusog sa mga butang nga makatabang kanato sa pagkab-ot sa maayong away sa pagtoo. Kini nasentro sa pagdasig sa atong mga kasingkasing ug mga hunahuna. “Sa katapusan, mga kaigsoonan, bisan unsang mga butang nga matuod, ... matinud-anon, ... matarong, ... putli, ... matahum, ... maayong balita; kon adunay bisan unsang hiyas, ug kon adunay pagdayeg, hunahuna kining mga butang.”- Filipos 4:8■

KRISTOHANONG KINABUHI UG DOKTRINA

Pebrero 2018

Pagkamapainubsanon ug ang Bulahang Resulta Niini

“Busa ipahiubos ninyo ang inyong kaugalingon ilalum sa gamhanang kamot sa Dios, aron kamo iyang igatuboy unya sa gitagal nga panahon.”

—I Pedro 5:6

Mao kini ang panahon sa tuig kon diin kadtong mga konsagrado sa tibuok kalibutan maghatag sa ilang espesyal nga atensyon sa umaabot nga pagsaulog sa Memorial. Ang petsa sa solemne ug bulahan nga okasyon niining tuiga, sumala sa mga Hudियो, mao ang Huwebes sa gabii, Marso 29. Nianang panahona atong hinumdoman pag-usab ang kamatayon ni Hesus isip ang Paskuwa nga “Kordero sa Dios,” nga “gisakripisyo alang kanato,” ug kinsa “magakuha sa sala sa kalibutan.” - Juan 1:29; I Cor. 5:7

Mahinungdanon kaayo nga, sa atong pagtambong sa Memoryal, labi nato nga gipunting ang atong espirituhanong mga hunahuna sa dakong pribilehiyo nga nakahibalo sa mga mahangturong kaayohan sa tanang katawhan nga mahitabo ingon nga resulta sa halad lukat ni Jesus. (Marcos 10:45; I Tim 2:5,6) Isip mga gihalad nga mga anak sa Diyos, maayo usab ang pagbag-o sa atong paningkamot sa pagpalambo sa usa ka hingpit nga kinaiya nga diha ni Kristo. Sa nauna nga artikulo niini nga isyu, atong gikonsiderar ang buluhaton sa adlaw-adlaw nga pagkabalaan. Usa kini ka mahinungdanong aspeto sa atong Kristohanong paglakaw nga kinahanglan natong hatagag espesyal nga atensyon niining panahona. Ang laing mahinungdanon nga bahin sa atong pag-uswag sa kinaiya nga angayan nga hatagan sa partikular nga pagsusi samtang atong giandam ang atong mga kasingkasing alang sa umaabut nga Memorial mao ang kalidad sa pagkamapainubsanon. Makusganon kita sa pag-ingon nga walay lain nga Kristohanong kinaiya ang malampuson nga maugmad nga dili una mapainubsanon isip nga prinsipyong pundasyon sa atong mga kasingkasing ug hunahuna.

Si Pedro, sa atong pangbukas nga teksto, nagapahinumdom sa usa ka sukod sa importansya sa pagkamapainubsanon. Apan, wala siya mohunong didto. Sa mosunod nga mga bersikulo, iyang gilati ang mga bulahan nga mga resulta sa usa ka kinaiya nga gipasikad niining mahinungdanon kaayo nga hiyas. Sa pagkutlo sa kinatibuk-ang konteksto, atong mabasa: “Busa, ipaubos ang inyong mga kaugalingon ilalum sa gamhanang kamot sa Diyos, aron nga kamo iyang pagabayawon sa tukma nga panahon: Itugyan ang inyong tanan nga pag-atiman kaniya; kay siya may kahangawa alang kanimo. Magmaugdang kamo, magmabinantayon kamo; Kay ang inyong kaaway, ang yawa ingon sa usa ka nagangulub nga leon, nagalibut-libut sa pagpangita ug tukbonon, nga mahibalong maminatud-on sa inyong pagtoo, sa hingbaloan ninyo nga ang mao usab nga mga pag-antus nangatuman diha sa inyong mga igsoon nga ania sa kalibutan. Apan ang Dios sa tanang grasya, nga nagtawag kanamo ngadto sa iyang walay katapusang himaya pinaagi kang Kristo Jesus, human nga kamo nag-antus sa makadiyut, naghimo kaninyo nga hingpit, lig-on, nagpalig-on, naghusay kaninyo.”- I Pedro 5:6-10

KAHULUGAN SA PAGKAMAPAINUBSANON

Ang pagkamapainubsanon adunay nagkalainlain nga bahin sa kahulogan, apan gikan sa panglantaw sa Bibliya, ug ilabi na sa atong teksto, ang kahulogan niini mao ang pagpaubos sa kaugalingon. Kini may kalabutan sa pagpahayag sa atong kaugalingon nga kabubut-on. Sa dihang gipahinungod nato ang atong mga kinabuhi ngadto sa Langitnong Amahan, ang hunahuna sa atong kaugalingong mga kabubut-on nga namatay mao ang usa ka labing kinahanglanon aron kita madawat niya. Nan, kini nagsunod, nga ang atong pagpaubos mao ang padayon nga sukod kon giunsa nato pagtuman ang atong mga panaad sa pagpahinungod ug unsa ang posibilidad sa atong ganti.

Ang paghunahuna nga anaa “ubos sa gamhanang kamot sa Diyos” nagpasabot sa hingpit nga pagsugot ug pagtugyan sa hunahuna ug lawas ngadto sa iyang kabubut-on alang kanato. Kini ang iyang “gamhanang kamot” nga naggiya ug nagdumala sa atong mga kinabuhi. Si Pablo miingon nga kita ang “buhat nga gibuhay sa Diyos, nga gibuhay diha kang Kristo Jesus alang sa mga maayong binuhatan.” (Efeso 2:10) Ang iyang plano, o kabubut-on, alang kanato mao nga pinaagi sa pag-alagad, pagsakripisyo ug pag-antus, nga kining tanan iyang gidumalahan, kon husto nga gigamit sa mga kasinatian, ang gihimo sa pagpalambo sa mga bunga ug mga grasya sa Espiritu. Kinahanglan kini ug kinahanglan nga mag-una sa atong espirituhanong pagkahimugso. Kini nga hunahuna maanidot nga gipahayag sa apostol: “Busa nangaliyupo ako kaninyo, mga

igsoon, tungod sa mga kalooy sa Diyos, aron igahatag ninyo ang inyong mga lawas nga usa ka halad nga buhi, balaan ug nahamut-an sa Diyos, nga mao ang inyong takus nga pag-alagad.” - Roma 12:1

dihang naghimo kita sa pagpahinungod, atong gitanyag ang atong pagkatawo sa Diyos, lakip na ang mga paglaum ug mga pangandoy dinhi sa kalibutan, isip nga baylo sa paglaom sa kinabuhi isip usa ka espiritu, kon “matinumanon ngadto sa kamatayon.” (Pinadayag 2:10) Ang atong lawas nga unod, unya, pagabayran-nga gihatag sa Diyos sa adlaw-adlaw nga pagsakripisyo. Naghimo kita niini nga buhat sa sakripisyo pinaagi sa paggamit sa atong kusog, abilidad, ug impluwensya, sa pag-alagad sa Kamatuoran ug sa mga kaigsoonan. Ang sangputanan niini nga kalihokan mao ang kausaban sa kinaiya, si Pablo nag-ingon, gikan niana nga nahiuon sa kalibutan, ngadto sa nahibal-an, ug gibuhat, ang hingpit nga kabubut-on sa Diyos. (Roma 12:2) Busa klaro natong nakita nga ang pagkamapainubsanon usa ka una ug makanunayon nga gikinahanglan sa kalampusan sa katumanan sa atong mga panaad sa pagpahinungod.

PAGTUGYAN SA ATONG MGA KAHINGAWA NGADTO SA DIYOS

Sa bersikulo 7 sa atong pagtulon-an gikan sa mga pulong ni Apostol Pedro, ingon sa daw gusto niya nga atong ilhon nga ang usa ka kinabuhi nga mapainubsanon nga pagtugyan, nga mosangpot sa usa ka kinabuhi nga pagsakripisyo, mahimong hinungdan nga usahay kita mahadlok. Kini tungod kay ang atong kinatibuk-ang paglakaw sa kinabuhi, ang atong pagkatawo, mga pulong ug lihok lahi sa kadaghanan sa kalibutan sa atong palibut. Kita usab adunay mga kasinatian sa pagsulay, nga gitugotan sa Langitnong Amahan, alang sa katuyoan sa dugang pagpalambo sa atong mga kinaiya nga susama sa atong minahal nga Agalon.

Kon kining mga sirkumstansya moabut sa atong kinabuhi, ang apostol nagdapit kanato sa pagtugyan sa tanan natong pag-atiman ngadto sa Langitnong Amahan, sa hingpit nga pagtoo, nga nahibalo nga “nahingawa siya” alang kanato. Ang pulong nga “pag-atiman” niini nga bersikulo nagtumong sa pagkabalaka, ngadto sa punto nga pagkalinga, nga ingon sa daw naghulagway sa kondisyon nga mas maayo. Sama sa uban nga aspeto sa atong Kristohanong paglakaw, hinoon, kung tinuod nga atong gidawat ang kabubut-on sa Langitnong Amahan alang sa atong kaugalingon, makaamgo kita nga ang iyang gamhanan nga kamot anaa sa ibabaw kanato sa tanan nga atong gibuhat o atong nasinati. Bisan unsa nga mga pagsulay ang gitugutan nga moabot kanato, kita adunay pagsalig sa iyang mapig-ot nga mga paghatag alang kanato. Wala kita gihatagan sa “espiritu sa kahadlok.” - II Timoteo 1:7

PAGBABAG GIILA

Dili kita mahimong magmalampuson sa atong Kristohanong paglakaw kung wala kita masayud kung kinsa ang atong gisupak. Si Pedro nagsulti kanato sa bersikulo 8 sa atong leksyon nga ang tinubdan sa atong mga pagsulay ug mga kalisud mao ang “inyong kaaway nga yawa” -Satanas. Diha sa Daang Tugon, mabasa nato ang usa ka makapaikag nga pahayag mahitungod ni Satanang: “Gipakita niya kanako si Josue ang labaw nga pari nga nagbarog sa atubangan sa anghel sa Ginoo, ug si Satanang nagtindog sa iyang tuong kamot aron sa pagsukol kaniya. Ug si Jehova miingon kang Satanang: Si Jehova nagabadlong kanimo, Oh Satanang; bisan ang GINOO nga nagpili sa Jerusalem nagabadlong kanimo.”- Zacarias 3:1,2

Ang punto niini nga teksto mao ang pagpahinundom kanato sa kamatuoran nga si Satanang tinuod nga personalidad ug nga siya gipahinungod sa pagsupak sa Diyos ug sa mga matarung nga mga kahikayan niini. Kon siya makahimo sa usa ka bahin sa plano sa Dios nga mapakyas, siya mahimong mopalayo sa iyang kaugalingong kamatayon. Mahimo pa gani siya adunay paglaum sa pagdaog sa pakigbisog tali sa kangitngit ug kahayag. Si Apostol Pablo nagtambag kanato nga “isul-ob ang tibuok hinagiban sa Diyos, aron kamo makabarug batok sa mga lipatlipat sa yawa. Kay ang atong pakigdumog dili batok sa unod ug sa dugo, kondili batok sa mga punoan, batok sa mga gahum, batok sa mga punoan sa kangitngit sa kalibutan, batok sa espirituhanon nga pagkadautan sa mga hatag-as nga mga dapit.”- Efe. 6:11,12

Ang ekspresyon nga “mga pamunoan ug gahum” daw nagtumong sa nagkalainlain nga mga mando sa espirituhanong mga binuhat, tingali maayo ug dautan. Niining mga bersikulo si Apostol Pablo nagtumong sa mga gamhanang espirituhanong mga binuhat nga nailalom sa kontrol ni Satanang. Kita klaro nga dili makatugbang kanila kon sila mobabag kanato, ug ang bugtong epektibo nga depensa nga anaa kanato mao ang kalasag sa Diyos. Ang apostol nagpadayon sa pag-ihap sa nagkalainlain nga bahin niini, nga mao ang Kamatuoray. (bersikulo 14-17) Kining tanan gihatag kanato sa Langitnong Amahan. Ang atong kahanas sa paggamit niini nagdepende sa giladmon sa atong pagpahinungod ug sa gidak-on diin kita nakakat-on sa pagpaubos sa atong kaugalingon ubos sa gamhanang kamot sa Diyos.

Kining mga pulong ni Pablo nagpakita usab nga si Satanang ug ang iyang mga sakop nag-ilog sa yutan-ong gobyerno, mga institusyon, ug bisan mga sistemang relihiyoso isip kabahin sa mga pwersa sa kangitngit.

Hinuon, kita nagtuo nga ang kadaghanan niini nahisubay sa mga gahum sa kangitngit pinaagi sa pagkawalay alamag. Bisan pa niana, kini naglangkob sa gamhanang pwera nga nagsupak sa mga anak sa kahayag.

Tungod sa tanan niining mga gahum nga nagabatok kanato, si Apostol Pedro, sa bersikulo 8 sa atong leksyon, nagpasidaan nga kita kinahanglan nga magmakatarunganon ug magmabinantayon tungod kay si Satanas, nga gihulagway sa tanan niining mga pwera sa kangitngit, nagapangita sa mga anak sa kahayag. Sama sa usa ka leon nga nagangulob, nagapangita siya sa iyang pagakan-on. Ang termino nga leon gigamit ni Pedro tungod sa kabangis niini, kabangis, ug taktika. Giingon nga ang dinahunog sa iyang tingog mahimong makalilisang kaayo sa gipaabot nga biktima nga kini makapahadlok sa maayo, nga mahimong sayon nga tukbon sa mag atake. Mao usab kini kanato kon atong tugotan ang atong kaugalingon nga dili magbinantayon, magasalig sa atong kaugalingong kusog nga makadepensa. Nahimo kitang sayon nga tukbonon sa labi ka gamhanan ug malimbongon nga kaaway. Sa laing bahin, kon kita magmabinantayon ug alisto, magmabinantayon kita alang sa iyang mga lit-ag ug mosalig sa labaw nga gahum sa Ginoo alang sa giya ug kaluwasan.

Si Apostol Pablo, sa pagsulti bahin sa iyang kasinatian uban ni Alejandro ang tighimo ug tumbaga, kinsa usa ka mapintas nga magsusupak sa Kamatuoran, miingon nga sa una niyang pagsupak ang tanan niyang mga higala mibiya kaniya. Apan nagpadayon siya nga miingon, “Bisan pa ang Ginoo mibarug uban kanako, ug milig-on kanako; aron nga pinaagi kanako ang pagwali mahimong mahibal-an sa hingpit, ug nga ang tanang mga Gentil makadungog: ug ako giluwes gikan sa baba sa leon.”(II Tim 4:14-17) Ang Ginoo magaluwas usab kanato.

PAGBATOK—DIHA SA PAGTOO

Sa bersikulo 9 sa atong leksyon, ang apostol nag-ingon nga kinahanglan natong suklan si Satanas ug ang iyang mga tinugyanan sa kangitngit, sa pagtindog nga lig-on sa pagtoo. Kini tungod kay ang Diyos lamang, pinaagi sa iyang Balaang Espiritu, milamdag sa atong mga hunahuna ug gipadayag ang Kamatuoran ngari kanato nga kita makaila sa hingpit tali sa maayo ug dautan. Dili kini tinuod sa bisan kinsa sa tawhanong kaliwatan sukad ni Adan, gawas kang Jesus sa iyang Unang Pag-anhi. Tungod kay kita aduna niini nga abilidad, mahimo kitang magmadaugon niining presente nga panahon sa pagsulay sa Panahon sa Ebanghelyo, nahibalo nga “ang takna miabut nga ang paghukom magsugod sa balay sa Diyos.” - I Ped. 4:17

Ngadto sa matuod nga anak sa Diyos, kinsa gihatagan sa pribilehiyo nga

makaila sa katahum sa iyang kinaiya nga gipadayag pinaagi sa Kasulatan, kining mga balaanong prinsipyo nagtagbaw sa kinailadman nga mga tinguha sa kasingkasing. Ang mga pulong sa salmista nagpahayag sa hunahuna nga maayo: “O giunsa ko paghigugma ang imong balaod! kini akong pagpamalandong sa tibuok adlaw. ... Pagkatam-is gayud sa imong mga pulong sa akong pagtilaw! Oo, labing matam-is pa kay sa dugos sa akong baba. Pinaagi sa imong mga lagda ako nakabaton ug pagsabot: busa gidumtan ko ang tanang bakak nga dalan.”- Salmo 119:97,103,104

Si Apostol Pablo, sa iyang sulat ngadto sa mga kaigsoonan sa Efeso, miingon, “Ayaw pagpakig-uban sa dili mabungahon nga mga buhat sa kangitngit, hinuon badlonga sila. Kay makauulaw bisan ang paghisgot sa mga butang nga ginabuhat nila sa tago. Apan ang tanang mga butang nga gibadlong gipadayag pinaagi sa kahayag: kay ang bisan unsa nga gipadayag mahayag.”(Efesos 5:11-13) Kini ang kahayag nga namugna pinaagi sa gahum ug impluwensya sa Balaang Espiritu nga naghimo sa mga buhat sa kangitngit nga gipakita ngadto sa anak sa Diyos. Busa, kay hingpit nga nahibalo, siya makahimo sa pagsalikway kanila uban sa kaligdong ug pagkamabinantayon.

KASAKIT UG PAG-ANTUS

Sa pagpadayon sa I Pedro 5:9, ang apostol naghisingot sa “mga kasakitan,” o pag-antus, nga moabut kanato ug sa tanan natong “mga kaigsoonan nga ania sa kalibutan.” Kini naghatag kanato sa pagtagad nga ang pag-antus sa bahin sa iglesia unibersal. Usahay, kon kita nag-antus sa mga grabe nga mga kasinatian, ingon sa daw kita lamang ang nag-antus. Mahimo usab natong bation nga gipili kita alang sa labi ka grabe nga mga pagsulay. Siyempre, kini dili tinuod. Si Apostol Pablo nag-ingon, “Kasaligan kini nga panultihon: Kay kung kita namatay uban kaniya, mabuhi usab kita uban kaniya: kon kita mag-antus, maghari usab kita uban kaniya,” ug “Ang tanan nga magpuyo nga diosnon diha kang Kristo Jesus mag-antus sa paglutos.”(II Timoteo 2:11,12; 3:12) Dayon kita adunay nindot nga pahayag: “Kung mga anak, nan mga manununod; mga manununod sa Diyos, ug kaubang mga manununod uban ni Kristo; kung mao nga kita mag-antus uban kaniya, aron kita usab dungan nga pagahimayaon.”- Rom. 8:17

Ang pag-antus, sumala sa paggamit sa Bibliya, nagpasabut nga makalahutay o makasinati og usa ka butang, kasagaran sa usa ka malisud nga kinaiya. Ang hunahuna sa pag-antus uban ni Kristo mao nga ang anak sa Diyos kinahanglan nga magpasakop sa tanang mga kasinatian nga gitugot sa Langitnong Amahan kaniya, maingon nga gigantes ni Jesus ang

tanang lisud nga mga pagsulay nga gitugotan nga modangat kaniya. Mahimo kini nga mga kasinatian nga dili masabtan, sa pagbiaybiay, pagbugalbugal, ug bisan sa pisikal nga kasakit ug kamatayon, kon ang Ginoo nagkinahanglan niini.

Bisan pa, kining tanan nga mga kasinatian kinahanglan nga resulta sa Kristohanong kalihokan. Gipahayag ni Apostol Pedro ang hinungdan sa ingon: “Kung kamo gipakaulawan tungod sa ngalan ni Kristo, magmalipayon kamo; kay ang espiritu sa himaya ug sa Diyos anaa kanimo: ... Apan ayaw pagtugot nga may bisan kinsa kaninyo nga mag-antus ingon nga mamumuno, o kawatan, o mamumuhat sa dautan, o mahilabtanon sa mga butang sa ubang mga tawo. Apan kong may tawo nga pagsakiton ingon nga Kristohanon, dili unta magakaulaw siya; apan himayaon niya ang Diyos alang niini.”- I Pedro 4:14-16

Sa laing dapit, si Pedro nagsulat, “Kay kini mapasalamaton, kong ang usa ka tawo tungod sa kaisipan sa Diyos nagaantus sa kasakit, nga nagaantus sa sayup. ... Kay bisan pa niini, mga gitawag kamo; kay si Kristo nag-antus usab alang kaninyo nga nagbilin kaninyo nga sulondan, aron pagsundon ninyo ang iyang mga lakang. Nga wala makabuhat ug sala, ni nakaplagan ang limbong sa iyang baba; nga, sa gipasipalahan siya, wala siya mobalus sa pag-usab; ; sa diha nga siya nag-antus, siya wala maghulga; apan gipiyal ang iyang kaugalingon kaniya nga nagahukom sa matarung.”(I Pedro 2:19-23) Kini mao ang pag-antus ug pagpasakop sa mga kasinatian nga gidala pinaagi sa atong paningkamot sa pagserbisyo sa Ginoo, sa Kamatuoran, ug sa mga kaigsoonan.

EHEMPLO NI PABLO

Si Apostol Pablo, nga naghisgot sa iyang kaugalingon, naghatag ug usa ka panig-ingnan alang sa tanang mga sumusunod sa tunob ni Jesus latas sa Panahon sa Ebanghelyo, nga nag-ingon, “Kinsa nagalipay karon sa akong mga pag-antus alang kaninyo, ug pun-on ang luyo sa mga kasakit ni Kristo sa akong unod alang sa iyang lawas, nga mao ang iglesia.”(Col.1:24) Ang apostol wala nagpasabut nga ang sakripisyo ni Kristo dili epektibo ug nga kini nagkinahanglan og dugang mga sakripisyo ug pag-antus. Ang iyang giingon, hinoon, nga ang Kristo, ulo ug lawas, kinahanglan mag-antus. (I Corinto 12:12) Tungod kay ang ulo, si Kristo Jesus, nag-antos na, ang kasakit nga nahibilin “sa likod” mao ang iglesia. Ang pag-antus kinahanglan nga masinati sa matag miyembro alang sa iyang pagsulay ug paglambo.

Ang pag-antos ni Pablo sa ngalan sa mga kaigsoonan maayo kaayo nga pagkatala. Naghunahuna kita ilabi na sa asoy sa 11 Corinto 11:24-30.

Dinhi iyang gisulti nga siya gibunalan sa mga sungkod, nga gibato, sa pag-antus sa pagkalunod, “Sa mga panaw kanunay, sa katalagman sa katubigan, sa katalagman sa mga tulisan, sa katalagman sa akong mga katagilungsod, sa katalagman sa mga pagano, sa mga katalagman sa siyudad, sa mga kapeligrohan sa kamingawan, ... Sa kakapoy ug kasakit, sa pagtukaw sa kanunay, sa kagutom ug kauhaw, sa mga pagpuasa kanunay, sa katugnaw ug kahubo. Gawas niadtong mga butang nga nangaluya, bisan pa ang mga nagadumot kanako sa tibook nga adlaw, ginasakit nila ang tanang mga iglesia. ... Kon kinahanglan kong magahimaya, himayaon ko ang mga butang nga may kalabutan sa akong mga kaluyahon.”

Kining tanan nga mga kasinatian gipahigayon lamang tungod sa kalihokan ni Pablo sa pagsangyaw sa maayong balita sa gingharian ug naningkamot sa pag-alagad sa mga kaigsoonan. Sila miabut ingon nga resulta sa iyang paghimo sa “maayo ngadto sa tanang mga tawo” kon adunay oportunidad. (Galacia 6:10) Kadtong misupak kang Pablo kanunay nanghambog sa mga kalisud nga ilang gibuntog base sa ilang kaugalingong kusog. Si Pablo miingon, hinoon, nga kon ang pagpanghambog gikinahanglan, siya maghimaya sa mga butang nga nagpakita sa iyang hingpit nga pagpasakop sa Ginoo. Ang iyang kakulang sa pagsalig sa iyang kaugalingon nga kusog o paghukom, ug ang kahibalo nga ang Ginoo kanunay nga nakadaog sa kadaugan, mao ang mga butang nga malipayon nga gidayeg ni Pablo. Samtang kita lagmit dili kinahanglan nga molahutay ug mag-antus sama sa iyang gibuhay, ang sama nga mga baruganan nga iyang gipakita sa niini nga bahin magamit nato.

LAING MGA EHEMPLO

Sa Hebreohanon 12:1, si Apostol Pablo nag-ingon nga kita “gilibutan sa ingon ka dako nga panganod sa mga saksi.” Niini nga pamahayag siya nagtumong sa tanang kahibulongang mga panig-ingnan sa pagtuo nga iyang gihisgotan sa miaging kapitulo. Kining talagsaon nga mga bayani sa pagtoo maoy mga saksi alang sa Diyos tungod kay sila naghisgot sa mga butang nga gihangyo sa Diyos nga ilang gihisgutan, bisan pa nga ang mensahe kasagaran dili inila.

Ang pagsaksi nga ilang gihatag sa pipila ka higayon nagpasabot sa pagsakit ug bisan kamatayon. Apan, niining mga pagsulay, gipakita nila ang ilang pagtoo sa Diyos, wala magsalig sa ilang kaugalingon nga kusog, apan “gikan sa kahuyang nahimong kusgan.” (Hebreohanon 11:34) Ang ilang kinaiya gipakita sa tulo ka mga batan-ong

Hebreohanon, kinsa miingon , “Ang among Diyos nga among gialagaran makahimo sa pagluwas kanamo gikan sa nagdilaab nga hudno nga kalayo, ug siya magaluwas kanamo gikan sa imong kamot, O hari. Apan kon dili, hibalo i kanimo, Oh hari, nga kami dili moalagad sa imong mga dios, ni mosimba sa bulawan nga larawan diin ikaw mitukod.”- Dan. 3:17,18

Tungod sa ilang kamatinud-anon ubos sa pagantus ug mga pagsulay nga gipahinabo isip resulta sa ilang pagsaksi alang sa Diyos, ug nagsulti sa mensahe nga alang sa panahon o sa panahon, sila nangandoy sa usa ka “mas maayo nga pagkabanhaw.” Sila gitawag nga mga higala sa Diyos, ug ang ilang pagtoo giisip nga kaayohan.-Heb. 11:35; Santiago 2:23; Roma. 4: 3

Ang apostol nagsulti kanato nga kining matitud-anon nga mga tawo sa Diyos nga panig-ingnan kanato, kay kita usab mga saksi sa Diyos. Atong misyon nga ipahayag ang mensahe alang niini nga panahon ug kahigayonan, nga mao ang maayong balita sa gingharian. Ngadto sa natukod nga mga pwersa sa kangitngit, kini usa ka dili popular nga mensahe ug magdala diha kanato sa mga pagsulay, pagsulay ug paglutos. Bisan pa niini nga mga pagsulay, kinahanglan atong tan-awon si Hesus, ang atong mag-una ug panig-ingnan, kinsa “sa tanang mga pagtintal sama kanato, apan walay sala.” (Hebreohanon 4:15) “Hunahuna siya nga nakalahutay sa maong panagsumpaki [pagsupak] sa mga makasasala batok sa iyang kaugalingon, aron dili kamo mangaluya ug mangaluya sa inyong mga hunahuna.”- Heb. 12: 3

NGADTO SA KAMATAYON

Gipaila sa apostol nga ang atong mga kasakit ug pag-antus dili temporaryo nga mga butang, apan magpadayon hangtud matapos ang atong dalan. “Wala pa kamo makasukol sa dugo, nga naningkamot batok sa sala.” (Hebreo 12:) Dayon gidugang ni Pablo nga kini dili ikatingala kanato, tungod kay ang manalagna nanagna niining mga butanga, nga nagaingon, “Anak ko, dili ka magtamay sa pagpanton sa Ginoo, ni magkaluya sa dihang gibadlong ka niya: Kay ang gihigugma sa Ginoo ginapanton niya.” (bersos 5,6) Ang hunahuna sa “pagpanton” niining mga bersikuloha mas husto nga masabtan sama sa pagtudlo o pagbansay . Gitugutan sa Diyos ang pipila nga mga pagsulay nga moabut kanato ingon nga iyang nakita nga kita adunay panginahanglan. Kini nga mga kasinatian alang sa katuyoan sa pagbansay ug pagtabang kanato sa pagpalambo sa mga bunga ug mga grasya sa espiritu. Sa pagkatinuod, ang apostol nagpadayon, kung wala kita niini nga mga kasinatian, dili kita mga lehitimong mga anak.- bersikulo 8

Sa bersikulo 11 sa samang kapitulo, ang apostol nag-ingon, “Ang pagpanton alang sa karon daw makalipay, apan makapaguol: bisan pa niana sa ulahi kini naghatag sa malinawon nga bunga sa pagkamatarung ngadto kanila nga gigamit sa ingon.” Kini nga mga kasinatian sa pagbansay mao ang mga pagsulay ug mga pag-antos nga moabut sa matag sakop sa lawas ni Kristo, nga gidesinyo aron magbunga sa atong mga kinaiya sa malinawon nga mga bunga sa pagkamatarung. Kini nga mga bunga resulta sa atong pagkatawo nga “gigamit” niining lisud nga mga kasinatian. Pinaagi kanila kita nahimo nga mas hamtong, hingpit, ug espirituhanon nga himsog-nga mao, labaw pa nga sama kang Kristo.

HUMAN IKAW MAG-ANTOS

Sa pagbalik sa pangbukas nga mga bersikulo sa atong leksyon, gisumada ni Apostol Pedro ang iyang mga hunahuna: “Ang Diyos sa tanang grasya, nga nagtawag kanato ngadto sa iyang walay katapusang himaya pinaagi ni Kristo Jesus, human nga kamo nag-antus sa makadiyut, naghimo kaninyo nga hingpit, lig-on, nagpalig-on kaninyo.”(I Pedro 5:10) Ang konklusyon sa apostol mao nga ang maong mga kasinatian, kon kita gigamit nila, makaangkon og makaayo nga epekto sa atong Kristohanong kinaiya. Pinaagi sa pagpakita nga matinud-anon ubos sa mga pagsulay ug pagpamatuod, kita mas lig-on nga matukod, ug sa samang higayon ang atong pagtuo mapalig-on.

Kini nga proseso, matod pa sa apostol, nagasugod sa usa ka pundasyon sa pagpaubos ug pagpasakop sa gamhanang kamot sa Diyos. Nagkinahanglan kini nga atong itugyan ang tanan natong kabalaka sa iyang pag-atiman, ingon nga atong dakong tigdala sa palas-anon. Kini dugang nagpasabot nga kita magmabinantayon ug magmabinantayon sa atong pagpakigbatok kang Satanas ug sa iyang mga pwera sa dautan, diha sa kahibalo nga kung atong suklan kini, walay kadaot nga moabut kanato isip Bag-ong mga Binuhat. Nakasabut usab kita nga, sama ni Jesus ug sa tanan nga gipahinungod nga mga magtutuo, kita kinahanglan pagasulayan ug mapamatud-an pinaagi sa mga kasinatian sa pagbansay sa mga pagsulay, kalisud, ug pag-antus. Sa tanan niining mga butanga, ang “Diyos sa tanang grasya” magtapos sa iyang buhat diha kanato, ug “magabayaw” kanato “sa tukma nga panahon.” Busa, hinumdomi nga ang pagsaulog sa Memoryal karong tuiga makapausab sa atong paningkamot nga magmatinud-anon sa atong ang mga panaad sa pagpahinungod, aron atong maangkon ang mga walay katapusan nga mga panalangin nga resulta sa adlaw-adlaw, mapainubsanon nga pagtugyan ngadto sa kabubut-on sa Diyos.■